

[Per Hækkerup.]

til lagerafskrivningerne, finder jeg ikke på nuværende tidspunkt kan have hverken påvirket erhvervslivets dispositioner eller påvirket dets forventede fremtidige dispositioner. Det var meget begrænsede ændringer, der dengang blev gennemført, og derfor mener jeg, de skal fastholdes.

Men jeg vil gerne sige, at vi har jo ved tidligere lejlighed drøftet både spørgsmålet om konjunkturbestemte afskrivninger og spørgsmålet om differentierede afskrivninger, f. eks. differentierede lagerafskrivninger. Nu forstår jeg, at man fra oppositionens side vil afvise konjunkturbestemte afskrivninger. Lad mig erindre om, at da man i regeringsudvalget om afskrivningerne i sin tid arbejdede med dette, forestillede man sig ikke, at afskrivningerne for hele afskrivningsperioden skulle være konjunkturbestemte, men det, tankerne dengang gik ud på, var, at førsteårsafskrivningen skulle være konjunkturbestemt, mens resten af afskrivningerne skulle ligge fast. Det vil sige, at den virksomhed, som ville foretage en investering ud fra en — om jeg så må sige — ægte økonomisk kalkule over investeringens rentabilitet, ville kunne gøre det, uanset om førsteårsafskrivningen var konjunkturbestemt eller ej, men den virksomhed, som ville foretage sin investering ikke så meget ud fra en rentabilitetsbetragtning over hele kapitalgodets varighed, men måske ud fra visse skattemæssige interesser i at kunne flytte fra det ene år til det andet, ville miste i hvert fald en væsentlig del af sine fordele, hvis man gik over til et sådant variabelt system; og ganske særlig i perioder, hvor kortvarige overophedninger eller kortvarige nedgange kunne true stabiliteten i den økonomiske udvikling, ville en sådan konjunkturbestemt afskrivning i det første år kunne være hensigtsmæssig. Men det afviste man dengang, og jeg forstår, man afviser det igen. Jeg tror ikke, det er til gavn for erhvervslivet, at man har så stive regler. Jeg tror, det var bedre, om man havde den lidt smidigere regel, men det vil man altså ikke være med til.

Med hensyn til de differentierede lagerafskrivninger vil jeg gerne sige, at vi ved jo, at lagerbeholdningernes størrelse og deres prisfølsomhed varierer stærkt fra branche til branche. Jeg kunne ikke se noget unatur-

ligt i, at man lod afskrivningsreglerne variere under hensyn til den situation, der fandtes i branchen; når forholdene er forskellige, var det dog også rimeligt, at man havde lagerafskrivningsregler, der var forskellige og var udarbejdet under hensyntagen til dette. Men det forstår jeg at man heller ikke vil være med til. Jeg har set det afvist med, at det ville jo give en statsindsigt med de enkelte brancher, måske endog med de enkelte virksomheder. Det er altså det, man er bange for. Man er bange for, at vi virkelig skulle få at vide, hvorledes branchernes forhold var. Jeg forstår det ikke; man skulle dog sagtens kunne udarbejde et objektivt system, hvor det ikke var således, at en minister kunne sidde og disponere vilkårligt med hensyn til sådanne differentierede lagerafskrivninger, et objektivt system, byggende på lageromsætningshastigheden, på prisfølsomhed osv. Men naturligvis, hvis man ikke vil være med, er der ikke noget at gøre ved det. Jeg erkender, at et sådant system ville være noget mere besværligt at administrere; men jeg tror, det ville være til væsentlig fordel for dele af erhvervslivet, om man gjorde det.

Til sidst kun et par bemærkninger om den politiske skrækkampagne, som vi nu har oplevet iværksat fra de borgerlige partiers side og desværre støttet i hvert fald af visse erhvervskredse. Jeg må erkende, at naturligvis har oppositionen lov til — ja, den har vel egentlig pligt til — at kritisere regeringen, men når det drejer sig om så følsomme områder som produktion, investering og eksport, bør kritikken have en form og en dimension, der undgår den overdrivelse, som måske skader mindre, hvis det drejer sig om andre områder af den politiske tilværelse. Jeg har mødt mange eksempler på, at erhvervslivets folk virkelig er blevet helt urimeligt opskræmt; det er ikke længere siden end i går aftes, at jeg oplevede det. Og når industriens formand så sent som i sidste nummer af Tidsskrift for Industri i en ledende artikel kalder regeringens holdning ansvarsløs og letsindig, så er vi kommet ud over den saglige vurdering af tingene, så er vi kommet ud i noget, der ikke alene er overdrivelsernes overdrev, men som desuden er skadeligt for klimaet i erhvervslivet og dermed til skade for erhvervslivet og for dets medarbejdere.